VERORDENING (EG) Nr. 410/97 VAN DE RAAD

van 24 februari 1997

houdende bepaalde voorwaarden voor de toepassing van de Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Slovenië, anderzijds

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat op 10 juni 1996 te Luxemburg een Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Slovenië, anderzijds, is ondertekend;

Overwegende dat, in afwachting van de inwerkingtreding van de Europa-Overeenkomst, de in deze Overeenkomst vervatte bepalingen betreffende de handel en aanverwante zaken sinds 1 januari 1997 worden toegepast krachtens de op 11 november 1996 te Brussel ondertekende Interim-overeenkomst betreffende de handel in aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Slovenië, anderzijds, hierna „Overeenkomst" genoemd, welke voorlopig wordt toegepast vanaf 1 januari 1997 [1];

Overwegende dat het nodig is procedures vast te stellen voor de tenuitvoerlegging van verschillende bepalingen van de Overeenkomst;

Overwegende dat het ten aanzien van de maatregelen inzake handelsbescherming wenselijk is bijzondere bepalingen vast te stellen met betrekking tot de algemene voorschriften die met name zijn vastgelegd in Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling [2] en Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap [3], voor zover zulks op grond van de bepalingen van de Overeenkomst noodzakelijk is geworden;

Overwegende dat bij het beraad om vast te stellen of er een vrijwaringsmaatregel moet worden genomen, rekening dient te worden gehouden met de verbintenissen welke in de Overeenkomst zijn vastgelegd;

Overwegende dat de procedures met betrekking tot de in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bedoelde vrijwaringsmaatregelen eveneens van toepassing zijn;

Overwegende dat in Protocol nr. 1 bij de Overeenkomst bijzondere voorschriften betreffende vrijwaringsmaatregelen voor textielproducten zijn opgenomen;

Overwegende dat een aantal bepalingen dient te worden vastgesteld voor de toepassing van tariefcontingenten en -plafonds,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Tariefcontingenten en -plafonds

Artikel 1

Voor de onder bijlage II bij het Verdrag vallende landbouwproducten waarvoor een gemeenschappelijke marktordening geldt, alsmede voor de producten van de GN-codes 0711 90 50 en 2003 10 10 worden de toepassingsbepalingen van artikel 15, lid 2, van de Overeenkomst vastgesteld volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 [4] of van de overeenkomstige bepalingen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten.

Artikel 2

1. De bepalingen voor de toepassing van de tariefcontingenten en -plafonds, bedoeld in de bijlagen II, VI (met uitzondering van die welke onder artikel 1 vallen) en VIII a van de Overeenkomst en in bijlage I bij Protocol nr. 1 bij de Overeenkomst, met inbegrip van wijzigingen en technische aanpassingen die noodzakelijk zijn ten gevolge van wijzigingen van de gecombineerde nomenclatuur en van Taric-codes of ten gevolge van door de Raad gesloten overeenkomsten, protocollen of briefwisselingen tussen de Gemeenschap en Slovenië, worden door de Commissie vastgesteld, die daarin wordt bijgestaan door het Comité douanewetboek, ingesteld bij artikel 247 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 [5], volgens de in lid 2 van dit artikel genoemde procedure.

[1] PB nr. L 344 van 31. 12. 1996, blz. 1.
[2] PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 53.
[3] PB nr. L 56 van 6. 3. 1996, blz. 1.
[4] PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 (PB nr. L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37).
[5] PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van de materie. Het advies wordt uitgebracht met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval:

— kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten uitstellen tot drie maanden na deze kennisgeving,

— kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen binnen de in het voorgaande streepje genoemde termijn een andersluidend besluit nemen.

3. Het comtié kan zich buigen over iedere kwestie betreffende de toepassing van tariefcontingenten en -plafonds die door zijn voorzitter, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

4. Zodra de tariefplafonds zijn bereikt, kan de Commissie bij verordening de voor de desbetreffende derde landen geldende douanerechten tot het einde van het kalenderjaar opnieuw instellen.

TITEL II

Beschermende maatregelen

Artikel 3

De Raad kan, volgens de procedure van artikel 113 van het Verdrag, besluiten zich tot de bij de Overeenkomst ingestelde Samenwerkingsraad te wenden met betrekking tot de maatregelen bedoeld in de artikelen 23 en 45, lid 2, van de Overeenkomst. In voorkomend geval stelt de Raad maatregelen vast volgens dezelfde procedure.

De Commissie kan de daartoe strekkende voorstellen eigener beweging of op verzoek van een lidstaat indienen.

Artikel 4

1. In geval van praktijken die toepassing door de Gemeenschap van de in artikel 33 van de Overeenkomst bedoelde maatregelen kunnen rechtvaardigen, spreekt de Commissie zich, na behandeling van het dossier uit eigen beweging of op verzoek van een lidstaat uit over de verenigbaarheid van deze praktijken met de Overeenkomst. In voorkomend geval stelt zij aan de Raad voor vrijwaringsmaatregelen te nemen. De Raad beslist volgens de procedure van artikel 113 van het Verdrag; indien het evenwel gaat om steun waarop Verordening (EG) nr. 3284/94 [1] van toepassing is, worden genoemde vrijwaringsmaatregelen genomen overeenkomstig de in die verordening vastgestelde procedures. Maatregelen worden alleen genomen onder de voorwaarden vermeld in artikel 33, lid 6, van de Overeenkomst.

2. In geval van praktijken die de Gemeenschap zouden kunnen blootstellen aan door Slovenië overeenkomstig artikel 33 van de Overeenkomst genomen maatregelen spreekt de Commissie zich, na behandeling van het dossier, uit over de verenigbaarheid van deze praktijken met de beginselen neergelegd in de Overeenkomst. Zij neemt in voorkomend geval passende besluiten op basis van de criteria die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 85, 86 en 92 van het Verdrag.

Artikel 5

In geval van praktijken op grond waarvan door de Gemeenschap de in artikel 24 van de Overeenkomst bedoelde maatregelen kunnen worden toegepast, wordt volgens de in Verordening (EG) nr. 384/96 vastgestelde voorschriften en met inachtneming van de procedure van artikel 28, leden 2 en 3, onder b) of d), van de Overeenkomst besloten tot de instelling van antidumpingmaatregelen.

Artikel 6

1. Wanneer een lidstaat de Commissie verzoekt om toepassing van vrijwaringsmaatregelen overeenkomstig de artikelen 25 en 26 van de Overeenkomst, verstrekt hij de Commissie alle benodigde inlichtingen ter staving van zijn verzoek. Indien de Commissie besluit geen vrijwaringsmaatregelen toe te passen, stelt zij de Raad en de lidstaten daarvan binnen een termijn van vijf werkdagen na de datum van ontvangst van het verzoek van de lidstaat in kennis.

Iedere lidstaat kan de door de Commissie genomen beslissing binnen een termijn van tien werkdagen na de mededeling van die beslissing aan de Raad voorleggen.

Indien de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen zijn voornemen te kennen geeft een andere beslissing te nemen, deelt de Commissie dit onverwijld aan slovenië mede en stelt zij Slovenië in kennis van de opening van het in artikel 28, leden 2 en 3, van de Overeenkomst bedoelde overleg in het kader van de Samenwerkingsraad.

De Raad kan binnen 20 werkdagen na de beëindiging van het overleg met Slovenië in het kader van de Samenwerkingsraad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andere beslissing nemen.

2. De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

Het comité komt bijeen op uitnodiging van zijn voorzitter. Deze verstrekt de lidstaten zo spoedig mogelijk alle dienstige inlichtingen.

[1] PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 22.

3. Wanneer de Commissie uit eigen beweging of naar aanleiding van een verzoek van een lidstaat constateert dat er vrijwaringsmaatregelen overeenkomstig de artikelen 25 en 26 dienen te worden toegepast,

— stelt zij de lidstaten daarvan onverwijld in kennis als zij uit eigen beweging handelt of, indien zij handelt op verzoek van een lidstaat, binnen een termijn van vijf werkdagen na de datum van ontvangst van dit verzoek,

— raadpleegt zij het comité,

— stelt zij daarvan tegelijkertijd Slovenië in kennis en deelt zij de Samenwerkingsraad mede dat het in artikel 28, leden 2 en 3, van de Overeenkomst bedoelde overleg wordt geopend,

— verstrekt zij de Samenwerkingsraad tegelijkertijd alle voor dit overleg vereiste inlichtingen.

4. Het overleg in de Associatieraad wordt in ieder geval als beëindigd beschouwd bij het verstrijken van een termijn van 30 dagen vanaf de in de leden 1 en 3 bedoelde mededeling.

Na het overleg of, in voorkomend geval, bij het verstrijken van deze termijn van 30 dagen, kan de Commissie, indien er geen andere regeling kon worden getroffen, na raadpleging van het comité, passende maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de artikelen 25 en 26 van de Overeenkomst nemen.

5. De in lid 4 bedoelde beslissing wordt onmiddellijk medegedeeld aan de Raad, de lidstaten en Slovenië; er wordt eveneens kennisgeving van gedaan aan de Samenwerkingsraad.

Zij is onmiddellijk van toepassing.

6. Iedere lidstaat kan de in lid 4 bedoelde beslissing van de Commissie aan de Raad voorleggen binnen een termijn van tien werkdagen na de mededeling van die beslissing.

7. Indien de Commissie tien werkdagen na het einde van het overleg in de Samenwerkingsraad of, in voorkomend geval, het verstrijken van de termijn van 30 dagen, geen beslissing in de zin van lid 4, tweede alinea, heeft genomen, kan iedere lidstaat die een verzoek overeenkomstig lid 3 bij de Commissie heeft ingediend, de kwestie aan de Raad voorleggen.

8. In de gevallen genoemd in de leden 6 en 7 kan de Raad binnen twee maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andere beslissing nemen.

Artikel 7

1. In geval van uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 28, lid 3, onder d), van de Overeenkomst, kan de Commissie onmiddellijk vrijwaringsmaatregelen treffen in de in de artikelen 25 en 26 van de Overeenkomst bedoelde gevallen.

Indien een lidstaat een verzoek voorlegt aan de Commissie, beslist deze hierover binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek.

2. De Raad en de lidstaten worden in kennis gesteld van de beslissing van de Commissie.

3. Iedere lidstaat kan de beslissing van de Commissie volgens de in artikel 6, lid 6, omschreven procedure voorleggen aan de Raad.

De in artikel 6, leden 7 en 8, omschreven procedure is van toepassing.

Indien de Commissie binnen de in lid 1 vermelde termijn geen beslissing heeft genomen, kan elke lidstaat die een verzoek aan de Commissie heeft voorgelegd, de kwestie overeenkomstig de in de eerste en tweede alinea van dit lid omschreven procedure aan de Raad voorleggen.

Artikel 8

De in de artikelen 6 en 7 vermelde procedures zijn niet van toepassing op de producten waarop Protocol nr. 1 bij de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 9

Wanneer het op grond van de omstandigheden noodzakelijk is maatregelen voor landbouwproducten uit hoofde van de artikelen 16 en 25 van de Overeenkomst, of van de bepalingen in de bijlagen met betrekking tot deze producten te nemen, worden deze maatregelen, in afwijking van de artikelen 6 en 7, vastgesteld volgens de procedures van de verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten en van de specifieke voorschriften die zijn vastgesteld op de grondslag van artikel 235 van het Verdrag en die gelden voor de goederen verkregen door verwerking van landbouwproducten, onder voorbehoud van de naleving van de voorwaarden die zijn gesteld in artikel 16 of artikel 28, leden 2 en 3, van de Overeenkomst.

Artikel 10

De Commissie verricht namens de Gemeenschap de in de Overeenkomst bedoelde kennisgevingen aan de Samenwerkingsraad.

Artikel 11

Het bepaalde in deze verordening vormt geen beletsel voor de toepassing van de in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name in de artikelen 109 H en 109 I, bedoelde vrijwaringsmaatregelen volgens de bij dat Verdrag vastgestelde procedures.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 februari 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. VAN MIERLO